

Απόφαση **89 / 2018** (ΣΤ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 89/2018

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μαρία Γαλάνη - Λεοναρδοπούλου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Αρτεμισία Παναγιώτου, Γεώργιο Αναστασάκο - Εισηγητή, Μαρία Γεωργίου κα Ευφροσύνη Καλογεράτου - Ευαγγέλου, Αρεοπαγίτες. Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 9 Ιανουαρίου 2018, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαράλαμπου Βουρλιώτη (γιατί κωλύεται η Εισαγγελέας) και του Γραμματέως Χαράλαμπου Αθανασίου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσεϊόντος - κατηγορουμένου Γ. Λ. του Θ., κατοίκου ..., που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Βασίλειο Παναγιωτακόπουλο, για αναίρεση της υπ'αριθ. 787/2017 αποφάσεως του Τριμελούς Πλημ/κείου Λαρίσης.

Με πολιτικώς ενάγοντα τον Φ. Σ. του Γ., κάτοικο ..., που δεν παρέστη. Το Τριμελές Πλημ/κείο Λαρίσης με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσεϊών - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην υπ'αριθ.πρωτ.8343/20-9-2017 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό ...

Αφού άκουσε

Τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσεϊόντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή η προκειμένη αίτηση αναίρεσης.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 362 και 363 του ΠΚ, κατά την πρώτη των οποίων "όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών ή με χρηματική ποινή" και κατά τη δεύτερη "αν στην περίπτωση του άρθρου 362 (προηγούμενη) το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών", προκύπτει ότι το έγκλημα της συκοφαντικής δυσφημήσεως προϋποθέτει είτε ισχυρισμό ενώπιον τρίτου ψευδούς γεγονότος που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη άλλου, είτε διάδοση σε τρίτον τέτοιου γεγονότος, το οποίο ανακοινώθηκε προηγουμένως στον υπαίτιο από άλλον. Ως γεγονός δε, κατά την έννοια των πιο πάνω διατάξεων, θεωρείται κάθε συγκεκριμένο περιστατικό του εξωτερικού κόσμου, που ανάγεται στο παρελθόν ή το παρόν, υποπίπτει στις αισθήσεις και είναι δεκτικό αποδείξεως, καθώς και κάθε συγκεκριμένη σχέση ή συμπεριφορά, αναφερόμενη στο παρόν ή το παρελθόν, που υποπίπτει στις αισθήσεις και αντίκειται στην ηθική και την ευπρέπεια. Για την υποκειμενική θεμελίωση του εν λόγω εγκλήματος απαιτείται άμεσος δόλος, που συνίσταται στην ηθελημένη ενέργεια του ισχυρισμού ή της διαδόσεως ενώπιον τρίτου του ψευδούς γεγονότος, εν γνώσει του δράστη ότι αυτό είναι ψευδές και δύναται να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου. Δεν αρκεί

δηλαδή ο απλός ή ο ενδεχόμενος δόλος. Η ύπαρξη του δόλου δεν είναι αναγκαίο κατ' αρχήν να αιτιολογείται ιδιαιτέρως στην καταδικαστική απόφαση, γιατί ο δόλος ενυπάρχει στη θέληση παραγωγής των περιστατικών που συγκροτούν την αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος και προκύπτει από τις ειδικότερες συνθήκες τελέσεως του, διαλαμβάνεται δε περί αυτού (δόλου) αιτιολογία στην κύρια αιτιολογία για την ενοχή. Όταν όμως αξιώνονται από το νόμο πρόσθετα στοιχεία για την υποκειμενική υπόσταση του εγκλήματος, όπως, κατά τα ανωτέρω, επί του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφημίσεως, η "εν γνώσει" ορισμένου περιστατικού τέλεση της πράξεως, άμεσος δηλαδή δόλος, πρέπει, η ύπαρξη τέτοιου δόλου να αιτιολογείται ειδικώς στην απόφαση, με παράθεση των περιστατικών που δικαιολογούν τη γνώση αυτή. Υπάρχει όμως και στις περιπτώσεις αυτές η εν λόγω αιτιολογία, όταν, σύμφωνα με τις παραδοχές της αποφάσεως, τα συκοφαντικό πραγματικά περιστατικά, θεμελιώνονται σε προσωπική πεποίθηση ή αντίληψη του ιδίου, ή σε δική του πράξη, οπότε είναι αυτονόητη η σχετική γνώση του, χωρίς να απαιτείται η παράθεση άλλων, σχετικών με τη γνώση, περιστατικών. Εξ άλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη, κατά τα άρθρα 93 παρ.3 του Συντάγματος και 139 ΚΠοινΔ, ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από άρθρο 510 παρ.1 στοιχ. Δ' του ίδιου Κωδικός λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σε αυτή με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Επίσης, για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό που αποτελούν ενιαίο σύνολο και σε σχέση με τα αποδεικτικά μέσα πρέπει να προκύπτει με βεβαιότητα ότι έχουν ληφθεί όλα στο σύνολο τους και όχι ορισμένα μόνο από αυτά. Για τη βεβαιότητα δε αυτή αρκεί να μνημονεύονται όλα, έστω κατά το είδος τους, χωρίς ανάγκη ειδικότερης αναφοράς τους και μνείας του τι προέκυψε χωριστά από καθένα από αυτά, ενώ το γεγονός ότι εξαίρονται ορισμένα αποδεικτικά μέσα δεν υποδηλώνει ότι δεν λήφθηκαν υπόψη τα άλλα. Στην προκείμενη περίπτωση το Τριμελές Πλημμελειοδικείο Λάρισας, με την προσβαλλόμενη 787/2017 απόφαση του, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, κήρυξε ένοχο τον αναιρεσείοντα για την αξιόποινη πράξη της συκοφαντικής δυσφήμισης και τον καταδίκασε σε ποινή φυλάκισης 8 μηνών, με τριετή αναστολή. Στο σκεπτικό της προσβαλλόμενης απόφασης, το Εφετείο, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των μνημονευομένων, κατά το είδος τους, αποδεικτικών μέσων, δέχθηκε, ανέλεγκτα, ότι αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: "Στις 21-02-2010 είχε προκληθεί για δεύτερη φορά εντός εννέα μηνών πυρκαγιά στις εγκαταστάσεις που λειτουργεί η επιχείρηση ..., με αντικείμενο της την κεραμοποιία, που βρίσκονται στη βιομηχανική περιοχή της ..., της οποίας νόμιμος εκπρόσωπος και διευθύνων σύμβουλος είναι ο πρώτος μάρτυρας και πολιτικώς ενάγων. Συγκεκριμένα η πυρκαγιά προκλήθηκε σε αδρανή υλικά που υπήρχαν στοιβαγμένα στον ακάλυπτο χώρο του οικοπέδου του εργοστασίου, που συνίσταντο από επικίνδυνα και μη υγρά και στερεά απόβλητα, τα οποία η εταιρία παραλάμβανε από την εταιρία ... καθόσον είχε άδεια προκειμένου να τα χρησιμοποιήσει ως εναλλακτικά καύσιμα για τη λειτουργία της επιχείρησής της, ήτοι την παρασκευή κεραμικών προϊόντων. Την επόμενη ημέρα, ήτοι στις 22-02-2010 ο κατηγορούμενος, κάτοικος της τοπικής κοινότητας ..., που βρίσκεται πολύ κοντά στη βιομηχανική περιοχή της ..., ο οποίος τότε ασχολείτο με τα κοινά, αφού ήταν δημοτικός σύμβουλος, προσήλθε στις

εγκαταστάσεις του τηλεοπτικού σταθμού "... " που εδρεύει στη ... και απευθύνεται στο τηλεοπτικό κοινό της γεωγραφικής και διοικητικής επικράτειας της Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος και σε τηλεοπτική συνέντευξη που παραχώρησε, ισχυρίστηκε για τον πολιτικώς ενάγοντα Φ. Σ., τα παρακάτω ψευδή γεγονότα, τα οποία έγιναν γνωστά σε άγνωστο αριθμό τηλεθεατών του ως άνω καναλιού οι οποίοι κατοικούν στην ... και αλλού και ειδικότερα ισχυρίστηκε για τον πολιτικώς ενάγοντα ότι: "ο άνθρωπος είναι κοινωνικός εγκληματίας, υπάρχουν αποδεδειγμένα άνθρωποι που πάσχουν από καρκίνο", "ο άνθρωπος κρύβεται και κρύβεται συνειδητά", "Αυτός ο επιχειρηματίας, λοιπόν, είχε οικονομικά προβλήματα, η επιχείρηση του είχε κλείσει". Όλα τα ανωτέρω που ισχυρίστηκε ενώπιον των τηλεθεατών του ως άνω καναλιού που παρακολούθησαν τη συγκεκριμένη συνέντευξη του και αφορούσαν τον πολιτικώς ενάγοντα είναι ψευδή, καθώς: α) δεν υφίσταται οποιαδήποτε έγκυρη απόδειξη που να συνδέει την λειτουργία της βιομηχανικής εγκατάστασης και την επιχειρηματική δράση της ανώνυμης εταιρείας "... " και κατ' επέκταση του πολιτικώς ενάγοντος με την πρόκληση καρκίνου σε ανθρώπους της ευρύτερης περιοχής, ώστε να δικαιολογείται ο χαρακτηρισμός του "κοινωνικού εγκληματία" που του απέδωσε ο κατηγορούμενος, ούτε αποδείχθηκε ότι διαπιστώθηκε ή εκδηλώθηκε οποιοδήποτε κρούσμα καρκίνου στους μέχρι τότε εργαζομένους της επιχείρησης. Ακολούθως, ο πολιτικώς ενάγων είχε γνωστή κατοικία και επαγγελματική δράση και βρισκόταν καθημερινά στις εγκαταστάσεις της ανώνυμης εταιρείας "... ", όπου μπορούσαν να τον αναζητήσουν και να τον βρουν είτε οι αρμόδιες κρατικές αρχές είτε οποιοσδήποτε τρίτος επιδίωκε να τον συναντήσει για συγκεκριμένο λόγο, μάλιστα αποδείχθηκε ότι πραγματοποιούνταν έλεγχοι από τις αρμόδιες υπηρεσίες κατά τους οποίους ο πολιτικώς ενάγων ήταν παρών και συνεπώς είναι ψευδές ότι τούτος κρυβόταν συνειδητά από τους αρμόδιους φορείς. Επίσης, ήταν ψευδές ότι ο πολιτικώς ενάγων είχε οικονομικά προβλήματα και η επιχείρηση του είχε κλείσει, καθόσον δεν αντιμετώπιζε εκείνη την περίοδο ιδιαίτερα οικονομικά προβλήματα, αλλά ούτε και είχε κλείσει οποιαδήποτε επιχείρηση του, εξαιτίας αυτού του λόγου. Βέβαια λόγω της οικονομικής κρίσης που εμφανίστηκε στη χώρα μας από τα τέλη του έτους 2009 και εξελίχθηκε το έτος 2010, η επιχείρηση του πολιτικώς ενάγοντα, αντιμετώπισε, όπως όλες, κάποια οικονομική ύφεση, όχι όμως τέτοια ώστε να οδηγηθεί στο κλείσιμο αυτής. Ο κατηγορούμενος γνώριζε την αναλήθεια των ανωτέρω πραγματικών γεγονότων και των αξιολογικών κρίσεων που τα συνόδευαν, δεδομένου ότι προέβη στους ανωτέρω ισχυρισμούς τους, χωρίς να έχει οποιοδήποτε πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο για την επιβεβαίωση τους, αφού ουδέποτε απευθύνθηκε σε αρμόδιες Υπηρεσίες προκειμένου να προβούν σε σχετικές μελέτες για το αν από τη λειτουργία της επιχείρησης του πολιτικώς ενάγοντα ή την καύση των ανωτέρω εναλλακτικών καυσίμων προκαλείται καρκίνος στους κατοίκους του ... ή των όμορων χωριών, και πριν ακόμη επιληφθούν και αποφανθούν για τα αίτια και τις συνέπειες της συγκεκριμένης πυρκαγιάς, οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές του κράτους, στις οποίες δεν απευθύνθηκε και δεν επικαλέστηκε. Επίσης γνώριζε και την προσφορότητα των ανωτέρω ισχυρισμών του να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του πολιτικώς ενάγοντος, όπως πράγματι συνέβη, αφού η συνέντευξη του αρχικά προβλήθηκε την 22-2-2010 και στη συνέχεια αναμεταδόθηκε και τις επόμενες ημέρες από τον τηλεοπτικό σταθμό "... ", με συνέπεια να περιέλθει σε γνώση απροσδιόριστου αριθμού τηλεθεατών από την ευρύτερη γεωγραφική περιφέρεια Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος που τον παρακολουθούν. Επομένως, αποδείχθηκε ότι ο κατηγορούμενος τέλεσε τόσο την αντικειμενική, όσο και την υποκειμενική υπόσταση της πράξης της συκοφαντικής δυσφήμισης για την οποία κατηγορείται...". Με βάση τις παραδοχές αυτές, το δικαστήριο κήρυξε, στη συνέχεια, ένοχο τον κατηγορούμενο του ότι: "Στη

...και αλλού την 22-2-2010 με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτων ισχυρίστηκε για κάποιον άλλο εν γνώσει ψευδώς γεγονότα που μπορούσαν να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του και συγκεκριμένα, προσήλθε την 22-2-2010 στις εγκαταστάσεις του τηλεοπτικού σταθμού "... " που εδρεύει στη ...και απευθύνεται στο τηλεοπτικό κοινό της γεωγραφικής και διοικητικής επικράτειας της Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος και σε τηλεοπτική συνέντευξη που παραχώρησε, πριν ακόμη επιληφθούν και αποφανθούν για τα αίτια και τις συνέπειες της συγκεκριμένης πυρκαγιάς, οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές του κράτους, στις οποίες δεν απευθύνθηκε και δεν επικαλέστηκε καν, ισχυρίστηκε για τον πολιτικώς ενάγοντα Φ. Σ., τα παρακάτω ψευδή γεγονότα, τα οποία έγιναν γνωστά σε άγνωστο αριθμό τηλεθεατών του ως άνω καναλιού οι οποίοι κατοικούν στην ...και αλλού και ειδικότερα ισχυρίστηκε για τον πολιτικώς ενάγοντα ότι: "ο άνθρωπος είναι κοινωνικός εγκληματίας, υπάρχουν αποδεδειγμένα άνθρωποι που πάσχουν από καρκίνο", "ο άνθρωπος κρύβεται και κρύβεται συνειδητά", "Αυτός ο επιχειρηματίας, λοιπόν, είχε οικονομικά προβλήματα, η επιχείρηση του είχε κλείσει". Όλα τα ανωτέρω που ισχυρίστηκε ενώπιον των τηλεθεατών του ως άνω καναλιού που παρακολούθησαν τη συγκεκριμένη συνέντευξη του και αφορούσαν τον πολιτικώς ενάγοντα είναι ψευδή, καθώς: α) δεν υφίσταται οποιαδήποτε έγκυρη απόδειξη που να συνδέει την λειτουργία της βιομηχανικής εγκατάστασης και την επιχειρηματική δράση της ανώνυμης εταιρείας "... " και κατ' επέκταση του πολιτικώς ενάγοντος με την πρόκληση καρκίνου σε ανθρώπους της ευρύτερης περιοχής, ώστε να δικαιολογείται ο χαρακτηρισμός του "κοινωνικού εγκληματία" που του απέδωσε ο κατηγορούμενος, β) ο πολιτικώς ενάγων είχε γνωστή κατοικία και επαγγελματική δράση και βρισκόταν καθημερινά στις εγκαταστάσεις της ανώνυμης εταιρείας "...", όπου μπορούσαν να τον αναζητήσουν και να τον βρουν είτε οι αρμόδιες κρατικές αρχές είτε οποιοσδήποτε τρίτος επιδίωκε να τον συναντήσει για συγκεκριμένο λόγο και γ) ο πολιτικώς ενάγων δεν αντιμετώπιζε εκείνη την περίοδο ιδιαίτερα οικονομικά προβλήματα, αλλά ούτε και είχε κλείσει οποιαδήποτε επιχείρηση του, όπως ανέφερε γενικά και αόριστα ο κατηγορούμενος. Ο κατηγορούμενος γνώριζε την αναλήθεια των ανωτέρω πραγματικών γεγονότων και των αξιολογικών κρίσεων που τα συνόδευαν, όπως επίσης και την προσφορότητα τους να βλάψουν την τιμή και την υπόληψη του πολιτικώς ενάγοντος, όπως πράγματι συνέβη από τη στιγμή που η συνέντευξη του αρχικά προβλήθηκε την 22-2-2010 και στη συνέχεια αναμεταδόθηκε και τις επόμενες ημέρες από τον τηλεοπτικό σταθμό "...", με συνέπεια να περιέλθει σε γνώση απροσδιόριστου αριθμού τηλεθεατών από την ευρύτερη γεωγραφική περιφέρεια Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος που τον παρακολουθούν.". Με αυτά που δέχθηκε το δικαστήριο δεν διέλαβε την απαιτούμενη, κατά τα άνω, αιτιολογία για τη θεμελίωση της περί ενοχής του αναιρεσειόντος κρίσης του, υποπίπτοντας στην πλημμέλεια της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, σύστοιχης του από τη διάταξη του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' προβλεπόμενου λόγου αναιρέσεως, ο οποίος εν προκειμένω παρίσταται βάσιμος. Κι αυτό, διότι στη, συγκεκριμένη από την παραδεκτή αλληλοσυμπλήρωση σκεπτικού και διατακτικού, αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν παρατίθενται πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζεται η συνδρομή του αναγκαίου για την κατάφαση της υποκειμενικής υπόστασης του εν λόγω εγκλήματος άμεσου δόλου, καθόσον, μόνη η αναφορά στο σκεπτικό ότι "...Ο κατηγορούμενος γνώριζε την αναλήθεια των ανωτέρω πραγματικών γεγονότων και των αξιολογικών κρίσεων που τα συνόδευαν, δεδομένου ότι προέβη στους ανωτέρω ισχυρισμούς, χωρίς να έχει οποιοδήποτε πρόσφορο αποδεικτικό στοιχείο για την επιβεβαίωση τους, αφού ουδέποτε απευθύνθηκε σε αρμόδιες Υπηρεσίες προκειμένου να προβούν σε σχετικές μελέτες για το αν από τη λειτουργία της επιχείρησης του πολιτικώς ενάγοντα ή την καύση των ανωτέρω

εναλλακτικών καυσίμων προκαλείται καρκίνος στους κατοίκους του ... ή των όμορων χωριών, και πριν ακόμη επιληφθούν και αποφανθούν για τα αίτια και τις συνέπειες της συγκεκριμένης πυρκαγιάς οι αρμόδιες ελεγκτικές αρχές του κράτους, στις οποίες δεν απευθύνθηκε και δεν επικαλέστηκε...", δεν αποτελεί κατάδειξη και πολύ περισσότερο θεμελίωση της παραδοχής ότι ο αναιρεσείων γνώριζε την αναλήθεια των όσων ισχυρίστηκε κατά την επίμαχη συνέντευξη που παραχώρησε στον τηλεοπτικό σταθμό με το διακριτικό τίτλο "...", αφού το ότι δεν απευθύνθηκε προηγουμένως στις αρμόδιες για το σχετικό έλεγχο υπηρεσίες δεν επάγεται, χωρίς άλλο, και την εκ μέρους του επίγνωση της αναλήθειας των όσων υποστήριξε. Προσέτι, ως προς τους επιμέρους επιλήψιμους ισχυρισμούς, ήτοι, ότι ο πολιτικώς ενάγων κρυβόταν από τις αρμόδιες κρατικές αρχές και υπηρεσίες και ότι αντιμετώπιζε οικονομικά προβλήματα και η επιχείρηση του είχε κλείσει, δεν εκτίθενται πραγματικά περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει ότι ο αναιρεσείων, αν και γνώριζε ότι τα γεγονότα αυτά δεν ανταποκρίνονταν στην πραγματικότητα, αναφέρθηκε, και μάλιστα με καταγγελτική διάθεση, σ' αυτά. " Κατόπιν αυτών, ο από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠΔ προβαλλόμενος λόγος αναιρέσεως, με τον οποίο αποδίδεται στην προσβαλλόμενη απόφαση η πλημμέλεια της έλλειψης από την απόφαση ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας, είναι βάσιμος και συνακόλουθα πρέπει, δεκτής γενομένης της κρινόμενης αιτήσεως αναιρέσεως, να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση και να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο Δικαστήριο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως (άρ. 519 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναirεί την απόφαση 787/2017 του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου Λάρισας. Παραπέμπει την υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο, το οποίο θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως την υπόθεση.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 16 Ιανουαρίου 2018.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 19 Ιανουαρίου 2018.

Η ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ